

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην εργασία μας επιλέξαμε να παρακολουθήσουμε τη ζωή και το έργο τριών σημαντικών και αγαπημένων προσωπικοτήτων της κλασικής μουσικής, των **Bach, Mozart και Beethoven**. Και οι τρεις διαμόρφωσαν τις μουσικές εξελίξεις της εποχής στην οποία έζησαν και συνεχίζουν ακόμα και σήμερα να εμπνέουν και να επηρεάζουν με τα έργα τους σύγχρονους καλλιτέχνες και δημιουργούς.

Κλασική εποχή της μουσικής

Ιστορία της κλασικής μουσικής:

- ~ Μεσαιωνική μουσική (6ος αιώνας – 1400)
- ~ Αναγεννησιακή μουσική (1400 – 1600)
- ~ Μπαρόκ μουσική (1600 – 1750)
- ~ Κλασική περίοδος (1730 – 1830)
- ~ Ρομαντική μουσική (1815 – 1910)
- ~ Σύγχρονη εποχή (1910 – σήμερα)

Με τον όρο κλασική εποχή της μουσικής αναφερόμαστε στην κλασική περίοδο της Δυτικής μουσικής, η οποία ξεκίνησε περίπου το 1750 και τερματίστηκε μεταξύ του 1810 και 1830. Η κλασική εποχή ακολούθησε την Μπαρόκ περίοδο, όπου διακρίθηκε ο Σεμπάστιαν Μπαχ και προηγήθηκε του ρομαντισμού. Αποτέλεσε την περίοδο κατά την οποία ξεχώρισαν οι μορφές πολύ σημαντικών συνθετών, όπως του Μότσαρτ και του Μπετόβεν επηρεασμένοι από τις προγενέστερες εποχές. Επιπλέον μπορεί να ενταχθεί σε μια γενικότερη πολιτιστική αλλαγή που συντελέστηκε από τα μέσα του 18ου αιώνα, έχοντας ως σημαντική επιρροή τις ιδέες του Διαφωτισμού, με αποτέλεσμα την δημιουργία εξαιρετικών μουσικών επιτευγμάτων.

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

1. J.S. Bach

1.1 Η ζωή του

Ο Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ γεννήθηκε στο Άιζναχ της Γερμανίας στις 21 Μαρτίου του 1685. Στη συνέχεια ακολουθεί μια σειρά θανάτων στην οικογένεια με αποκορύφωμα το θάνατο των γονιών του Γιόχαν Σεμπάστιαν, πρώτα της μητέρας του και μετά του πατέρα του. Έτσι, σε ηλικία 10 χρονών, ο μικρός Σεμπάστιαν μένει ορφανός και εγκαθίσταται στο σπίτι του μεγάλου του αδερφού Γιόχαν Κρίστοφ, όπου ο ίδιος είναι διορισμένος ως οργανίστας. Ο μικρός Σεμπάστιαν διακρίνεται ήδη για τις μουσικές του ικανότητες, προκαλώντας σχεδόν τη ζήλια του αδερφού του, ο οποίος αρνείται να του δώσει παρτιτούρες μεγάλων μουσικών με πολύ δύσκολα έργα, φοβούμενος ότι ο μικρός θα τον ξεπεράσει. Έτσι ο Σεμπάστιαν αντιγράφει κρυφά μέσα στη νύχτα έργα παλιών συνθετών, για να μη γίνει αντιληπτός από τον αδερφό του.

1.2 Η αρχή της μουσικής του καριέρας

Σε ηλικία 15 χρονών εγκαταλείπει το σπίτι του αδερφού του, για να αναζητήσει μια καλύτερη ζωή και να δοκιμάσει τις δυνάμεις του. Πηγαίνει στο Λύνεμπουργκ, όπου και θέτει υποψηφιότητα για τη θέση του οργανίστα του Ζανγκερχάουζεν. Αυτή η θέση θα τον ακολουθεί χρόνια αργότερα σε διάφορες εκκλησίες, όπου αποκτά κι άλλες

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

αρμοδιότητες, λόγω της οργανωτικής του ικανότητας και των τεχνικών του γνώσεων ως προς το εκκλησιαστικό όργανο. Δεκαοχτώ χρονών αναγνωρίζεται και κατέχει θέση οργανίστα στο Άρνσταντ, πόλη που θα τον σημαδέψει και θετικά και αρνητικά. Διοικώντας μια χορωδία αποτελούμενη από νέους της ίδιας με αυτόν ηλικίας αντιμετωπίζει προβλήματα απειθαρχίας, με αποτέλεσμα να φέρεται πολύ αυστηρά. Για να διευκολύνει την κατάσταση, ο Μπαχ φεύγει για ένα διάστημα στο Λύμπεκ, δράττοντας την ευκαιρία να παρακολουθήσει τα μαθήματα του Μπουξτεχούντε, ενός από τους μεγαλύτερους μουσικούς της εποχής.

1.3 Οι γυναίκες και η μετέπειτα ζωή του Μπαχ

Στα 1708, τον βρίσκουμε οργανίστα και διευθυντή μουσικής στην Αυλή της Βαϊμάρης και παντρεμένο με τη Μαρία Βαρβάρα. Μαζί θα κάνουν επτά παιδιά, από τα οποία επιβιώνουν τα τέσσερα. Μετά από 12 χρόνια θα χάσει και τη γυναίκα του από κάποια θανατηφόρα επιδημία. Παρόλα αυτά, δε θα σταματήσει να γράφει τις περίφημες καντάτες του που ευχαριστεί το Θεό αλλά και τον παρακαλεί να τον απαλλάξει από τις πίκρες χαρίζοντάς του το θάνατο. Τον Νοέμβριο του 1721, ο Μπαχ παντρεύεται την, κατά 17 έτη νεότερή του και υψίφωνο στην χορωδία του, Άννα Μαγδαληνή Βίλκε. Από εκεί και πέρα, ο Μπαχ έζησε κάποια από τα πιο χαρούμενα, επαγγελματικά αλλά και προσωπικά, χρόνια της ζωής του. Στα 1723 είναι κάντωρας στο ναό του Αγ. Θωμά και διευθυντής μουσικής στην πόλη της Λειψίας. Την επόμενη χρονιά θα γίνει Αρχιμουσικός στην αυλή του πρίγκιπα Λεοπόλδου στο Κέτεν. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα παραγωγική περίοδο της ζωής του, που θα κρατήσει αρκετά χρόνια, σχεδόν μέχρι το θάνατό του στα 1750. Τα δύο πολύ σημαντικά «πάθη» του, τα «Κατά Ματθαίον» και τα «Κατά Ιωάννη», γράφονται εκείνη την περίοδο. Αλλά το έργο που θα χαρακτηρίσει επίσης το Μπαχ και την προσφορά του στην κλασική μουσική είναι «η Τέχνη της Φούγκας», γραμμένο στα 1740.

1.4 Ο θάνατος

Την άνοιξη του 1750 η όραση του Μπαχ είχε εξασθενήσει πολύ, τόσο που δεν μπορούσε πια να διακρίνει φιγούρες (έπιπλα, άτομα). Δυστυχώς, η υγεία του Μπαχ επιδεινώθηκε δραματικά. Ουσιαστικά, μετά τη δεύτερη εγχείρηση και μέχρι τα μέσα Ιουλίου ήταν ολικά τυφλός. Όμως για ένα ανεξήγητο λόγο βρήκε στιγμιαία το φως του 2 μήνες αργότερα, ενώ οι

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, ΒΕΕΤHOVEN

ελπίδες για συνολική καλυτέρευση αναπτερώθηκαν, λίγες ώρες μετά, υπέστη σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο με αυξημένο πυρετό. Στις 28 Ιουλίου 1750, υπό την παρουσία δύο από τους πλέον έμπειρους γιατρούς της Λειψίας, «γαλήνια και ειρηνικά, αναχώρησε από αυτή τη ζωή», όπως αναφέρουν κατά λέξη τα αρχεία της εποχής.

1.5 Τα έργα του

Με όποιον τρόπο κι αν παίζονται τα έργα του, ο Μπαχ επεκτείνει τα πάντα σε ένα μέγα Σύμπαν. Μένει έκθαμβος μπρος στα δημιουργήματα του Θεού, για αυτό και νιώθει την ανάγκη να τον ευχαριστεί με κάθε έργο του. Η ζωή του ολόκληρη ήταν συνυφασμένη με το έργο του. Από όλα τα γεγονότα και τα χαρακτηριστικά της ζωής του το πιο σημαντικό ήταν ο τρόπος που αντιμετώπιζε τις φοβερές δοκιμασίες που αυτή του έβαλε, καθώς και η αφοσίωση στο έργο του, η ασταμάτητη εργασία και διάθεση προσφοράς, η συνεχής μελέτη με στόχο την εξέλιξη της μουσικής του. Ο Μπαχ κατάφερε να αντιμετωπίσει τη ζωή με τρόπο ηρωικό κι ακλόνητο. Η ζωή του παρομοιάστηκε σαν μια «καθαρά και λαμπρά γραμμένη παρτιτούρα», όπου πάνω της γράφεται η δομή του συνθέτη και του έργου του, αβίαστα, φυσικά, έτσι όπως βλασταίνει ένα δέντρο.

2. Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ

2.1 Βιογραφία

Ο **Μότσαρτ** ήταν γιος του Γιόχαν Γκέοργκ Λέοπολντ Μότσαρτ και της Άννα Μαρία Βαλμπούργκα Περτλ, γεννημένος στο Σάλτσμπουργκ, στη σημερινή Αυστρία. Το μόνο από τα αδέλφια του που επέζησε της παιδικής του ηλικίας ήταν η μεγαλύτερη αδελφή του, Μαρία Άννα (1751-1829), η οποία είχε το ψευδώνυμο "Ναννερλ". Ο Μότσαρτ βαπτίστηκε την επόμενη ημέρα της γέννησής του στον Καθεδρικό του Αγίου Ρούπερτ. Η πράξη της βάπτισης δίνει το όνομα του στα Λατινικά Joannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart. Ο πατέρας του ήταν αναπληρωτής διευθυντής της ορχήστρας στην αυλή του Αρχιεπισκόπου του Σάλτσμπουργκ, μέτριος συνθέτης και έμπειρος δάσκαλος. Όταν η Ναννέρλ ήταν επτά ετών, ξεκίνησε μαθήματα αρμονίου με τον πατέρα της ενώ ο τρίχρονος αδελφός της τους παρακολουθούσε. Χρόνια αργότερα, μετά το θάνατο του αδελφού της, είχε πει:

Περνούσε συχνά πολύ χρόνο στο πιάνο χτυπώντας πλήκτρα και η ευχαρίστησή του έδειχνε τότε κάτι του ακουγόταν καλό. Όταν ήταν τεσσάρων χρονών ο πατέρας άρχισε να του διδάσκει κάποια μινουέτα και κομμάτια στο πιάνο, σαν παιχνίδι. Μπορούσε να τα παίζει άψογα και με τη μεγαλύτερη λεπτότητα, κρατώντας πάντα τέλεια το μέτρο.

2.2 Τα πρώτα βήματα

Στην ηλικία των πέντε ετών, συνέθετε ήδη μικρά κομμάτια τα οποία κατέγραφε ο πατέρας του, στο μουσικό βιβλίο *Nannerl Notenbuch*. Οι δεξιότητες του νεαρού Μότσαρτ υπήρξαν μοναδικές. Εκτός από την εξαιρετική τεχνική του στο πιάνο, στο όργανο και στο βιολί, είχε την ικανότητα να αποστηθίζει πληθώρα συνθέσεων με φαινομενική ευκολία, ενώ αξιοσημείωτη ήταν επίσης η ικανότητά του να αυτοσχεδιάζει πάνω σε ένα μουσικό θέμα χωρίς προετοιμασία. Σε ηλικία έξι ετών ο πατέρας του εγκατέλειψε τελικά τη σύνθεση όταν έγιναν εμφανή τα μουσικά ταλέντα του γιου του.

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ

Το πρώτο ταξίδι για συναυλίες του νεαρού Μότσαρτ τον οδήγησε τον Ιανουάριο 1762 στο Μόναχο . Στη Βιέννη έπαιξε μπροστά στην αυτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία, ανακοινώνοντας μάλιστα πως θα παντρευόταν την αρχιδούκισσα Μαρία Αντουανέτα, μετέπειτα βασίλισσα της Γαλλίας . Ταξιδεύοντας για το Παρίσι, επισκέφτηκε για συναυλίες τη Φρανκφούρτη, το Μάιντζ, το Άαχεν και άλλες πόλεις ως προσκεκλημένος Γερμανών ηγεμόνων, φθάνοντας τελικά στη γαλλική πρωτεύουσα στις 18 Νοεμβρίου 1763. Επόμενος σταθμός υπήρξε το Λονδίνο, όπου έφτασε στις 23 Απριλίου 1764 και παρέμεινε για δεκαπέντε μήνες. Εκεί, υποδέχτηκε τα δύο «παιδιά θαύματα» ο Γεώργιος Γ΄ πληρώνοντας για την επίσκεψή τους το ποσό των 24 γουινέων. Αυτά τα ταξίδια έδωσαν την ευκαιρία να συναντηθεί ο Μότσαρτ με σημαντικούς μουσικούς της εποχής του. Ο σπουδαιότερος από αυτούς ήταν στο Λονδίνο ο Γιόχαν Κρίστιαν Μπαχ, ένας από τους γιους του μεγάλου Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ, ο οποίος και επηρέασε σημαντικά τον Μότσαρτ στη σταδιοδρομία του.

2.3 Επιστροφή στο Σάλτσμπουργκ

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ

Λίγο μετά την επιστροφή πατέρα και γιου από το ταξίδι στην Ιταλία πέθανε ο επίσκοπος- πρίγκιπας του Σάλτσμπουργκ, Sigismund von Schrattenbach. Ο νέος εργοδότης της οικογένειας Μότσαρτ, Hieronymus Graf Colloredo, για του οποίου την ενθρόνιση ο νεαρός συνθέτης έγραψε το έργο "*Il sogno di Scipione*", δεν ήταν ένας πρίγκιπας με νοοτροπία του μπαρόκ, όπως ο Schrattenbach, αλλά εκπρόσωπος του διαφωτισμού, με κλίση προς τις ανανεωτικές ιδέες του γιοζεφινισμού. Ένα νεώτερο ταξίδι του Μότσαρτ στο Παρίσι (Σεπτ. 1777 μέχρι Ιαν. 1779), το τελευταίο μεγάλο ταξίδι συναυλιών του συνθέτη, αφενός σκιάστηκε από το θάνατο της μητέρας του στις 3 Ιουλίου 1778, η οποία τον συνόδευε, αφετέρου δεν απετέλεσε μία καλλιτεχνική επιτυχία, η οποία θα συνοδευόταν από τον περιπόθητο διορισμό σε κάποια Αυλή. Αντίθετα, έχασε και τη θέση του στο Σάλτσμπουργκ, μετά από αντιδικία με τον αρχιεπίσκοπο. Λίγο πριν από την αναχώρηση για τη Βιέννη ολοκληρώθηκε η όπερα "*Idomeneo*" (1780-81) που προοριζόταν για το Μόναχο. Από τον Μάρτιο 1781 βρισκόταν ο Μότσαρτ στη Βιέννη, όπου κορυφώθηκε η σύγκρουσή του με τον αρχιεπίσκοπο, κατάληξη της οποίας ήταν στις αρχές Ιουνίου η παραίτηση/απόλυσή του.

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

2.4 Βιέννη

Το ξεκίνημα του Μότσαρτ στη Βιέννη ήταν ελπιδοφόρο. Σ' ένα από τα πολλά γράμματα στον πατέρα του έγραφε ότι εδώ είναι το σωστό πεδίο δράσης γι' αυτόν και μπορεί να βρει όσους μαθητές ήθελε για διδασκαλία. Ο Μότσαρτ άρχισε να συνθέτει μανιωδώς - περίπου τα μισά από τα έργα του γράφτηκαν στα 10 χρόνια της παραμονής του στη Βιέννη. Ένα σημαντικό βήμα του Μότσαρτ για την αποδοχή του από την αυτοκρατορική Αυλή αποτέλεσε η επιτυχία του με την όπερα "*Η απαγωγή από το σεράι*" τον Ιούλιο του 1782. Το ίδιο έτος παντρεύτηκε με την Konstanze Weber, νεώτερη αδελφή της νεανικής αγάπης του Αλοΰσια. Τα κοντσέρτα για πιάνο του Μότσαρτ βρήκαν σημαντική ανταπόκριση στο βιεννέζικο κοινό και αποτελούν μέχρι σήμερα κορυφαίες δημιουργίες, τόσο του ίδιου του συνθέτη, όσο και του μουσικού αυτού είδους γενικότερα.

2.5 Τελευταία χρόνια

Και τα τρία τελευταία χρόνια της ζωής του Μότσαρτ (1789-91) ήταν καλλιτεχνικά και οικονομικά επιτυχημένα. Το γεγονός ότι συσσωρεύονταν χρέη εις βάρος του οφείλονται κατά κάποιο μέρος στην κακή οικονομική διαχείριση του συνθέτη, στις συνεχείς ασθένειες της γυναίκας του, αλλά και σε κάποια ροπή του για συμμετοχή σε τυχερά παιχνίδια. Ο Μότσαρτ ήταν ασθενής ήδη από το τέλος του καλοκαιριού

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

του 1791, αλλά στις αρχές Δεκεμβρίου έγινε δραματική επιδείνωση της ασθένειάς του, η οποία τον οδήγησε στο θάνατο. Το *Ρέκβιεμ* (Requiem), μία παραγγελία του κόμητα Φ. Βάλζεγκ-Στούπαχ, έμεινε ημιτελής. Με εντολή της χήρας Κονσταντσε ανέλαβαν να το ολοκληρώσουν αρχικά ο J. Eybler και στη συνέχεια ο Φ. Συσμάρ. Ο Μότσαρτ άφησε, εκτός από τη χήρα του, δύο παιδιά: τον Καρλ (1784-1858), ο οποίος όρισε ως γενικό κληρονόμο του πατέρα του το *Mozarteum* του Σάλτσμπουργκ, και τον Βόλφγκανγκ (1791-1844), συνθέτη, πιανίστα και μαέστρο. Ο μεγάλος συνθέτης Β. Α. Μότσαρτ κηδεύτηκε φτωχικά (με έξοδα του Δήμου) και ετάφη σε μαζικό τάφο στο νεκροταφείο του Άγιου Μαρκ. Ο τάφος του δεν εντοπίστηκε ποτέ με ακρίβεια, γι' αυτό ο επίσημος τάφος στην πτέρυγα τιμωμένων του κεντρικού νεκροταφείου της Βιέννης (*Zentralfriedhof*) είναι κενοτάφιο.

3. Λούντβιχ βαν Μπετόβεν

Ο Λούντβιχ βαν Μπετόβεν αποτέλεσε μία από τις κεντρικότερες μορφές της κλασικής μουσικής και συγκαταλέγεται σήμερα ανάμεσα στους ευρύτερα αποδεκτούς συνθέτες όλων των μουσικών περιόδων και τους πλέον γνωστούς όλων των εποχών. Ο Μπετόβεν αν και ανήκει περισσότερο στην κλασική περίοδο, συνδέθηκε με το κίνημα του ρομαντισμού που ακολούθησε και τα τελευταία του έργα διακρίνονται από έντονα ρομαντικά στοιχεία.

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

3.1 Η ζωή του

Ο Μπετόβεν γεννήθηκε στη Βόννη το 1770. Η ακριβής ημερομηνία γέννησης του δεν είναι γνωστή, βαφτίστηκε όμως στις 17 Δεκεμβρίου. Καταγόταν από μουσική οικογένεια, αν και κανένας από τους προγόνους του δεν διακρίθηκε στη σύνθεση. Ο παππούς του ήταν φλαμανδικής καταγωγής και διευθυντής χορωδίας στην Αυλή του Πρίγκηπα Εκλέκτορα της Κολωνίας στη Βόννη. Ο πατέρας του, Johann van Beethoven, εργάστηκε ως επαγγελματίας τενόρος στην ίδια χορωδία ενώ παρέδιδε και μαθήματα πιάνου και τραγουδιού. Παράλληλα αποτέλεσε τον πρώτο δάσκαλο μουσικής του Λούντβιχ, ωστόσο η σχέση τους ήταν μάλλον κακή, καθώς ο πατέρας του τον καταπίεζε διαρκώς και προσπαθούσε να τον εκμεταλλευτεί παρουσιάζοντας τον ως παιδί θαύμα, όπως ήταν ο Μότσαρτ. Αργότερα, ο Κρίστιαν Νέεφε (Christian Neefe) ανέλαβε το έργο της μουσικής του εκπαίδευσης. Σε ηλικία 12 ετών δημοσιεύτηκε η πρώτη του σύνθεση και ο Νέεφε δήλωσε πως επρόκειτο για τον νέο Μότσαρτ. Ο Μπετόβεν συνέχισε να συνθέτει έργα ενώ συγχρόνως άρχισε να εργάζεται ως οργανίστας στην Αυλή. Το 1787 μια ξαφνική αρρώστια της μητέρας του, στερεί τη δυνατότητα από τον νεαρό Μπετόβεν να μεταβεί στη Βιέννη προκειμένου να κάνει μαθήματα με τον Μότσαρτ. Λίγο αργότερα όμως, το 1792, ο Γιόζεφ Χάυντν, κανόνισε να πάει τελικά στη Βιέννη για να αναλάβει τη διδασκαλία του. Η εκπαίδευσή του στο πλευρό του Χάυντν διήρκεσε συνολικά δύο χρόνια. Επιπλέον σπούδασε αντίστιξη για ένα χρόνο με τον Γιόχαν Γκέοργκ Αλμπρεχτσμπέργκερ (Johann Georg Albrechtsberger) και φωνητική σύνθεση με τον Αντόνιο Σαλιέρι (Antonio Salieri). Σταδιακά, άρχισε να αναγνωρίζεται η αξία του, αρχικά ως πιανίστας αλλά αργότερα και ως συνθέτης. Σε αντίθεση με την πλειοψηφία των συνθετών της εποχής, ο Μπετόβεν δεν ανήκε στην Αυλή ούτε εργάστηκε για την εκκλησία, αλλά διατήρησε την ανεξαρτησία του ως συνθέτης. Κατόρθωσε να συντηρείται

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

είτε με έσοδα από τις δημόσιες συναυλίες του, είτε παράγοντας και έργα κατά παραγγελία. Την πρώτη δημιουργική του περίοδο κατάφερε να καθιερωθεί στη Βιέννη χάρη στην σημαντική υποστήριξη του αριστοκρατικού κύκλου της Αυστρίας, της Βοημίας και της Ουγγαρίας. Ένα από τα σημαντικότερα και το πιο τραγικό γεγονός της ζωής του Μπετόβεν αποτέλεσε η κώφωση του. Άρχισε να χάνει την ακοή του σταδιακά από την ηλικία των 26 ετών, το 1796 και περίπου το 1820, θεωρείται πως ήταν ολοκληρωτικά κωφός. Το γεγονός αυτό προκάλούσε μεγάλη θλίψη στον Μπετόβεν, η οποία αποτυπώνεται και σε γράμμα του προς τους αδελφούς του, το 1802, με την παράκληση να διαβαστεί μετά το θάνατό του, γνωστό και ως *Διαθήκη του Heiligenstadt*. Παρά την απώλεια της ακοής του, έγραψε μουσική μέχρι το τέλος της ζωής του. Η υγεία του Μπετόβεν ήταν γενικά κακή και το 1826 επιδεινώθηκε δραστικά, γεγονός που οδήγησε και στο θάνατο του τον επόμενο χρόνο. Στην κηδεία του Μπετόβεν που έγινε στις 29 Μαρτίου ο Φραντς Σούμπερτ ήταν ένας από τους 36 λαμπαδηφόρους.

3.2 Μουσικό έργο

Το έργο του Μπετόβεν διακρίνεται κυρίως σε τρεις χρονικές περιόδους. Η πρώτη αρχίζει από τις πρώτες δημιουργίες του μέχρι το 1802 που δημιουργεί τελικά ένα προσωπικό ύφος. Η δεύτερη περίοδος διαρκεί περίπου μέχρι το 1816 και ο Μπετόβεν είναι ήδη ένας αναγνωρισμένος συνθέτης. Η τελευταία περίοδος διακρίνεται από την παρουσία του ρομαντικού στοιχείου στις συνθέσεις του.

3.21. Πρώτη περίοδος

Τον Απρίλιο του 1800 ο Μπετόβεν παρουσίασε την *1η Συμφωνία* και δύο χρόνια αργότερα την *2η Συμφωνία*. Η πρώτη ακολουθεί περισσότερο τα κλασικά πρότυπα, ενώ η δεύτερη χαρακτηρίζεται από περισσότερες καινοτομίες, κυρίως ως προς τη δομή της.

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ

3.2.2 Δεύτερη περίοδος

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης δημιουργικής περιόδου του, ο Μπετόβεν έχει αναγνωριστεί σχεδόν σε ολόκληρη την Ευρώπη ως συνθέτης και πιανίστας. Την περίοδο 1806 - 1808, ο Μπετόβεν ολοκλήρωσε την 4η, την 5η και την 6η Συμφωνία (ή Ποιμενική), ενώ το 1812 γράφτηκε η 7η και η 8η Συμφωνία. Στην δεύτερη περίοδο του Μπετόβεν ανήκουν ακόμα τα τρία τελευταία κοντσέρτα για πιάνο, το μοναδικό κοντσέρτο για βιολί, πέντε κουαρτέτα εγχόρδων (7-11) και έξι επιπλέον σονάτες για πιάνο στις οποίες περιλαμβάνεται η σονάτα *Waldstein* και η *Appassionata*.

3.2.3 Τρίτη περίοδος

Το 1816, το προχωρημένο στάδιο απώλειας ακοής του Μπετόβεν, αναγκάζει τον συνθέτη να αποσυρθεί σε μεγάλο βαθμό από πολλές κοινωνικές εκδηλώσεις. Οι συνθέσεις αυτής της περιόδου είναι μεγαλοπρεπείς, με μεγαλύτερο πνευματικό βάθος, ενώ η δομή τους θεωρείται γενικά πιο αφηρημένη και ασαφής. Στα τελευταία έργα του, ο Μπετόβεν χρησιμοποίησε επίσης πολύ συχνά το στοιχείο των παραλλαγών.

3.3 Μπετόβεν - Σημαντικά έργα

~ Συμφωνίες:

Σε Μι ύφεση μείζονα "Ηρωική", Έργο 55

Σε Σι ύφεση μείζονα, Έργο 60

Σε Ντο ελάσσονα, Έργο 67

Σε Φα μείζονα, "Ποιμενική", Έργο 68

Σε Λα μείζονα, Έργο 92

Σε Φα μείζονα, Έργο 93

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ

Σε Ρε ελάσσονα "Χορωδιακή", Έργο 125

~ Κοντσέρτα:

Για πιάνο:

Σε Ντο ελάσσονα, Έργο 37

Σε Σολ μείζονα, Έργο 58

Σε Μι ύφεση μείζονα, "Αυτοκρατορικό", Έργο 73

Κοντσέρτο για βιολί σε Ρε μείζονα, Έργο 61

"Τριπλό" Κοντσέρτο σε Ντο μείζονα, Έργο 56

~ Σονάτες για πιάνο:

"Παθητική", Έργο 13

"Του Σεληνόφωτος", Έργο 27

"Απασιονάτα", Έργο 57

"Του Αποχαιρετισμού", Έργο 81α

~ Μουσική Δωματίου:

Σονάτα για βιολί σε Φα μείζονα "Της Ανοιξέως", Έργο 24

Σονάτα για βιολί σε Λα μείζονα "Kreutzer", Έργο 47

Τρίο για πιάνο σε Σι ύφεση μείζονα "Του Αρχιδούκα", Έργο 97

Κουαρτέτα "Rasoumovsky", Έργο 59.

Οι μαθητές:

Γιάννης Κωστάκογλου

Αλέξανδρος Βογιατζής

Πάυλος Μαστοράκης

Δημήτρης Δούμας

Ελευθέριος Κόκκινος

Χαράλαμπος Ερεμείδης

ΠΡΟΣΩΠΑ: BACH, MOZART, BEETHOVEN

Πηγές :

- www.wikipedia.com
- www.miclub.gr
- www.nsmavrogiannis.gr
- www.mozartproject.org/
- www.sarantakos.com/mozart.htm
- www.stars-celebrites.com/BEETHOVEN-LUDWIG
- www.beethoven-haus-bonn.de
- www.jsbach.org